

המילה המעניינת ביותר

מ. פלצקובסלי

צייר מ. סוטין

כל פעם כשהגיע ערב אמו של
קנגורו הקטן אבוסקה נאנחת קשה.
ולמה היא נאנחת? כי צריך היה
שוב להשכיב במיטה את בנה הקטן
וננענע, ננענע, ננענע...
הקנגורו הקטן התרגל שמנענעים

אותו. אחרת הוא לא נרדם.
וכשאמא רק ניסתה ללכת מהמיטה
הוא היה מקים צעקות כאלה שרק
אוזניים לאטום.
אמא קראה לרופא קריסטופור
הדרבן. הרופא הבין מה הבעיה
ונענע בראשו.
"כאן לא תעזור שום זריקה.
מהמחלה הזו תרפא רק.."
"כדורים?" שאלה האמא.
"לא"
"משחה?"
"לא"
"תחבושת חמה?"
"מה פתאום! את הקטן שלך לא
ירפאו שום זריקות, כדורים, משחות
או תחבושות. אבל לא צריך

רק אמצעי אחד. המילה המעניינת ביותר."

"איזו מעניינת? איזו מילה?"

הרופא לא אמר דבר ורק כתב מרשם.

"כאן כתוב הכל" אמר לפרידה.

כשהרופא הלך, אמא קנגורו

הרכיבה משקפיים, הביטה במרשם

וקראה שם מילה יחידה: "פעם.."

ובערב השכיבה כרגיל את בנה

במיטה אבל לא התחילה לנענע.

וכשהקנגורו הקטן התחיל ליבב היא

אמרה את המילה המעניינת ביותר.

"פעם.."

הקנגורו הקטן מיד נרגע ושאל:

"מה היה פעם? אמא ספרי,

בבקשה!"

להתעצבן. כבר לא פעם פגשתי

חולים כאלה. וכולם הבריאוו."

"דוקטור, כתוב מהר את מרשם

הפלא שלך. ארוץ מיד לבית

מרקחת!"

"אין צורך ללכת לבית מרקחת.

למחלה של הקנגורו הקטן שלך יש

ירוקה שאכלה עשר מנות גלידה
וכמעט והפכה לגוש קרח..
בערב הבא אבוסקה התפשט
בעצמו, בעצמו נשכב במיטה
ובסבלנות חיכה מתי שאמא שלו
תגיד שוב את המילה המעניינת
ביותר, שממנה מתחילים כל
הסיפורים שבעולם.
"פעם..."

ואמא התחילה לספר סיפור:
"פעם לצפרדע אחת התחשק לאכול
גלידה.."

כשהסיפור נגמר הקנגורו הקטן
נרדם חזק. והוא חלם על צפרדע